

Eng Roll vum Hornbock war Leiden nôt me' do.
Letzeburger Scouten
St Louis / Bonnevoie

THEATERBUHN /

DE MONNI LUCKY AUS DEM KENTUCKY oder
d'GOLDKESCHT

leschtegen Enakter fir 10 Perso'nen

1. Szén :

den Här an d'Mme Meier, zwe'n Gepäckdre'ler (G1 a G2)

- G1 : Si mir hei bei Meier, wann ech froen därf ?
H.Meier: Dât kennt ganz drop un. Hei get et vill Meieren. Mengt der vleicht de Professor Meier ?
G1 : Ech mengen net; vu Professor srèt neischt op der Kescht.
H.Meier: Well da wirt der hei beim Falschen. Ech sin net de Professor Meier. Stèt vleicht Dr Meier drop? Da siß der och falsch.
G2 : Et stèt " Mister " Meier drop.
H.Meier: Mister Meier? Dé kennen ech net ! - Wart ech froe meng Fra op so' e Mister Meier hei an der Noperschaft wunnt. Margre't ! komm mol bis eran !
Mme M. : Wat ass da Charel ? - uje ! wât eng gro'ss Kescht ! Ass de' fir ons ?
H. M. : So mol, de' Här en hei sichen no engem gewesse Mister, wès du op so' èn heiremmer wunnt ?
Mme M. : Ech kennen se all an der Gâss mais e Mister ass net drenner.
G1 : Abbé dann, neischt fir ongutt, da gi mir rem .
Mme M. (huet d'Adress genau ennersicht) Halt d' de' Kescht ass dach fir eis. Et stèt jo eng Adress drop an de' ass ons.
G1 : E Gleck, ech hun neischt derge'nt. Se ass ze schwe'ler fir nach lãng dermat dohir pilgeren ze goen.
G2 : An dém Fall kre'en ech 1.200 F vun Iech.
Mme M. (erschreckt) Wât gelifft ? Wât hut der gesôt ?
G1 : 1.200 F., de Porto ass ze bezuelen.
H. M. an Mme zesummen : Nèn, de' Kescht gehe'ert ons bestemmt net !
Mme M. : Wien ass eigentlech den Absender ?
G2 : E gewessen Lucky Meier aus dem Kentucky, Amerika .
Mme M. : (pletzleg fro') Ma dât ass jo eise Monni (pespert dem Här eppes) : Des Kescht gehe'ert ons ganz bestemmt. De Monni Lucky wear Goldgriewer; vleicht ass e gestuerwen a scheckt ons d'Ierwschãft - Dass Gold an der Kescht !!!
H. M. : An dém Fall gin ech d'Geld sichen.
Mme M. : (hèmet d'Kescht) ei, eso' eng sche'n schwe'ler Kescht !
Här M. : (zreck) Hei hut der de' 1.200 Frang .
G1+G2 : Villmols merci an eddi ! (of)

+++++

2. Szén den Här an d'Mme Meier

- Si bekucken sech, dann d'Kescht, dann rem sech. Erwãrdung,
Frèd ! T' Margre't ass ganz opgeregt vu Frèd)
Mme : Allez hop, Charel, huel den Hummer an eng Zãng !
Här M. : (gèt et sichen) Zãng wo' bass de ?
Mme : Fir t'e'scht kre'en ech e neit Klèd vun engem Goldsteck
(se mâchen d'Kescht op)
Zesummen : Wât !!!! Komesch !!!!!
Här : Dat ass jo en helm
Mme : Mir dreiwen dach kè Wãssersport
Här : (hellt eng Schachtel raus) Waaat soll dann hei dran sin ?
Mme : Kakao ?
Här : Tatsãchlech ! Amerikanesche Kakao
Mme : (hellt es e we'neg) Hmm, e schmãcht guer net schlecht.
Här : Dé kennt jo grad mat Zeit, well haut eis Tata kennt .
Mme : Jo, mais da musse mer awer d'Gold se'ler verstoppen, well d'Tata ass so' firwetzeg ./H. (wuult weider an der kescht)
T'si keng dran ? Hei ass nach eng Kescht. Wât stèt drop ?
Mme : Danger , Ex-plo- si-ves' Gun - pow- der. Verstès de dât ?

Här: A wou hir
 Mme: Hei e Bréif: ech liesen! (Liest)
 Well dem Old Lucky eng Indianerkugel senger Gesondhét geschuet huet,
 well se him d'Lieweslicht ausgeblösen huet, duerfir scheke mer iech
 wât him gehéiert huet: en Taucherkostüm, eng Köscht mat Sprengstoff -
 (jeitzt) Höllef, fort mat der Köscht!
 Här: Ech färten.
 Mme: Allez, op de Schâf dermat.
 Här: Daat muss ech der Police melden.
 Mme: A wât stét nach hei am Bréif: an eng extra Schachtel hu mir d'Aeschen
 vu sengem verstuerwenen Lieblingsmippchen gedoen.
 Här: Aeschen vun engem Hond. O mei, de Kakao!!!
 Mme: 't gött mer schlecht.
 Här: An dobei 1200 fr. durch d'Peif
 Mme: Allez hep, stéi net do ze jéimieren. Do ass jo nach den Taucherkostüm.
 Här: A waat solle mer domat ufänken?
 Mme: Ma elo dés de dén emol un. Vleicht passt en der an da fure mer op
 d'Riviera wéi eis Nöperen.
 Här: Ah nén, ech dun en net un.
 Mme: (kuckt béis) Waat? (Sie déit him en un) Né, wéi flott...(et schellt)
 (d'Margréit gét aus)
 Här: Wien ass dann dât?
 Mme: (Kennt eragestürmt) Charel, eis Tatta stét dobaussen, ech hun se durch
 d'Schlössellach gesin. Do dech aus, well wann se dech esou geseit, da
 wés mur d'ganz Welt et.
 (sie kréien de Kostüm net méi lass)
 Här (léift op an ôf) A wat mân ech elo?
 Mme: Séier Charel, eran hei an de Schâf mat der (t'Margréit gét d'Tatta
 sichen)

3. Szen

Tatta, den Här an d'Madame

Tatta: (eng firwetzeg âl Joffer, mat spatzer Nues)
 Hm, bei iech richt et awer gudd. Sou richtig fein no Kakao.
 Mme: Jo Tatta, mir hun - dât héscht - ech mengen...
 Tatta: (kuckt ronderôm sech) Du wölls soen, dir hut e Päck aus Amerika kritt.
 Ech gesin wouhin. Wâr eppes Feines dran?
 Mme: (ganz durchernén) Léif Tatta, ech muss schnell an d'Kichen, ech komme
 gleich erôm, huel der Plätz.
 Tatta: Wou ass dann dei Charel?
 Mme: Hien hâd... hien könnt gleich.
 Tatta: Aha, e Päck aus Amerika. A wât gesin ech dann do. Kakao! Amerikanesche
 Kakao! (sie leckt mam Fanger) Hm, wéi gutt, zimlech söiss, mais gud.
 (si kuckt ronderôm) Ech kucken awer elo nach op d'Margréit kén neit
 Kléd kritt huet. (sie mecht die Schâf op, de Meier könnt eraus,
 d'Tata jeitzt a fällt schwäch) E Marsmönsch. Höllef!
 Mme: (kennt eragelâf) Wât ass da lass? Mei Gott, Tatta, komm zou der.
 Här: (drechen) Déi ass hin (et schellt)
 Mme: Oh mei, wien ass dann elo do? Wât soll ech mat der Tatta mâchen?
 Här: Eran hei an d'Köscht mat hir. Do fällt se net op.
 (sie léen d'Tatta an d'Köscht. De Meier klömmt nés an de Schâf)
 Mme: (ass ausgângen, könnt mat engem Dolch an engem Ziedel cran) Charel,
 komm mol raus, kuck mol hei wât un der Dir wâr.
 Här: (könn eraus) E Bréif!
 Mme: Jo ech hun d'Dir opgemâch, kén do. Wéi ech d'Dir erôm zoumâchen, gesin
 ech en Dolch mat dem Ziedel an der Dir stiechen (sie liest) "T'Köscht
 wârte mer kréien - dôss Nuecht - déi schwârz Hand." Wât sós de elo?
 Här: Déi denken och et wâr Gold dran.
 Mme: (ängschtlech) Dât klengt direkt grujelech 'déi schwârz Hand'....
 (et schellt)

Pitty, Hary, Här a Mme Meier

- Mme: Dât Geschells kritt haut kén Enn. Allez, eröm an de Schâf, Charcl.
(sie gét aus, vun dèr âner Seit kommen zwé déi maskéiert sin, kucken
schei òm sech, wéi se d'Madame héieren erömkommen verstoppen se sech
an de Schâf)
Et wâr nômmen de Möllechmann Charel, héiers de? (sie röselt un der
(Schâfdîr, e Klédungssteck könnt ervir, si zitt drun) Da komm dach
Charel (D'Dîr gét op, erféiert sprengt Mme zur Seit a verschwönt.
Déi âner zwéin wölle fortlâfen, mais de Meier könnt hinnen entgîint)
- Pit an Hary: Höllef, e Marsmönch! Barmherzégkét, mir sin onschöllef. Höllef!!
Här: erféiert) Wéi, déi Stömmen kennen ech dach. Heielei, de Pit an den Hary.
(hellt hinnen d'Duch vum Gesicht) Margréit, komm mol kucken.
- Mme: Wât war ech erféiert. Ech hâd scho gemengt et wir déi schwârz Hand.
Pit: O mei Här Meier. Wât e Gleck, dat dir den Här Meier sidd.
Hary: Mir duechten dir wârt e Marsmönch.
Här: Wât dreift dir heieröm?
Zes.: Mir wollten Reiber spillen.
Här: Mâch dass ech iech net reiberen. A séier hém bei èr Bomi. Soss rabbelt
de Wecker.

5. Szen

den Här an d'Mme Meier

- Här: Wât hâten déi mech erféiert.
Mme: Wéi gét et der Tatta? (kuckt an d'Köscht) Déi ass nach ömmer net zou
sech. (sie holt de Bréif mam Dolch eröm) Ja, elo wösse mer nach ömmer
net op döse Bréif vun dénen 2 Lausbouwen ass oder wirklech vun der
schwârzer Hand.
- Här: Du mat denger schwârzer Hand. (hie gét mat gelungene Gesten op si dur)
Pass op ech sin déi schwârz Hand, ech sin déi schwârz Hand...

6. Szen

- (T'Mme lâcht an gét zreck. Plötzlech sprengt hanner hirem Reck e Mas-
kéierten eran an dreckt hir de Revolver an de Reck)
- Mask I Hânde hoch a ké Mukser méi (de Meier huet sech schnell an de Schâf
verstoppt) Ei Conny, komm mâch virun(en 2. Maskéierte kennt eran mat
gezücktem Dolch) Lass, stop hier de Schniewel(höllt en Duch a vor-
bönnt hir dé Mond, sie versicht ze jeitzèn)
- Mask II Bass de wuel roueg, hei get net gezwitschert.
Mask I Komm bann se un de Schâf. Mâch lues.
(sie bannen d'Mme mat engem lîngen Sél un de Schâf. Si huelen d'Köscht
a verschwannen a môlen nach eng schwârz Hand op d'Dîr vum Schâf.)
- Här: (ramouert am Schâf) Margréit, Margréit
(sie kann net schwetzen, de Meier versicht de Schâf opzemâchen, et gét
net well de Streck ronderöm ass)

7. Szen

e Polizist

- (de Polizist schellt a rifft vun dobaussen) Hé Charel. Do stömmt dach
oppes net. (et héiert én wéi d'Dîr opgespârt get an de Polizist kennt
cran)
- Pol.: Ass dât do nach dran. Ma dir sidd schéi geweckelt (mecht d'Mme lass)
Mme: Ech sin erlédegt. Ech erliewen dât do net méi (sie fällt op e Stull)
Pol.: A wien hât iech dann esou gefesselt?
Mme: déi schwârz Hand
Pol.: A wien ass dann dât (e geseit Zéchen um Schâf) Uh, dât elo ass interes-
sant. Dât muss ech a mei Bichelchen schreiwen. (et héiert én am Schâf
Koméidi, d'Police wöllt kucke goen, d'Margréit jeitzt a verspèrt him
de Wé)

- Pol.: Dât héscht dann dât do, ewech ech sin am Dengscht.
 Mme: Ech kann net méi. Oh wât eng Blamage (fällt an eng Schwächt)
 Pol.: Och dât nach (e schléift d'Mme aus. Iwerdems ass de Meier aus dem Schâf geklomm an huet sech derhannert verstoppt. D'Police kennt erôm eran a kuckt an de Schâf. Hien héiert hannert dem Schâf en Néitschen a gét virsichtig om den Eck vum Schâf. Op der âner Seit kennt grâd esou virsichtig de Meier eraus. Se schleichen sech eng Zeit no Schliesslech bleiwt d'Police op engem Eck stoen a klemmt an de Schâf fir ze kucken op dén âneren net do ass. De Meier kennt erbei e mecht d'Dir zou an dreckt sech virdrun. Dobannen hart Gejeitz.)
 Pol.: Hé opmâchen, opmâchen, am Numm vum Gesetz op-mâ-chen!!!
 (et héiert én dobaussen Getröppels, de Meier stellt sech niewent de Schâf)

8. Szen

- Mask I Wéi et schenkt ass ké méi hei.
 Mask II Sou eng Band. Ons esou ze bedréien. Mais wârd elo.
 Pål.: Am Numm vum Gesetz, opmâchen.
 Mask II Löss mer emol kucken wâtfir e Béischt do dra stecht. (sie mâchen d'Dir virsichtig op)
 Pol.: Aha, sou sidd der endlech bei Verstand, wéi. (wéi en dé Maskéierten geseit fänkt en un ze zidderen an hiewt d'Hänn an d'Lucht)
 Mask I Beroueg dech mei Béifchen! Avanti! (de Polizist get goknôbelt an erôm an de Schâf gestach)
 Mask II Sou an elo un d'Arbecht. Dât Gold muss irgendwou leien.
 Mask I Da fanne mer et och. (sie sichen a fannen de Meier dé ganz roueg stét)
 Mask II Hé Fistong kuck emol hei en Taucherkostüm. Wou kennt dén dann hir?
 Mask I: Do schenkt eng Popp dran ze stiechen.
 Mask II Oh, déi kann esougur d'Aen verdréien (d'Mask I get dem Meier e Stouss e fällt om a fänkt un ze zidderen an rifft) Höllef!
 Mask I: Allez, ran an de Schâf (sie setzen hien dran)
 an elo mat Vuptisitéit (si sichen dorömmen a fannen de Päck mam Sprangstoff)
 Mask II Ei wât eng flott Affär: Sprengpulver. Ech hun eng Idi. Mir fanne jo dach ké Gold (setzt Köscht op de Schâf a fänkt eng Zündschnouer un)
 Mask I: (geseit d'Kösch mat den Aeschen) Hei Fröndchen hei ass nach oppes Apârtes (hölt dervun) Hm dât schmâcht navel net iwel. Komm hucl der och eng Portioun an dann eweg vun hei (sie fänken d'Schnouer un, iwerdém kommen déi 2 Gepäckdréier, déi âner verstoppen sech)

9. Szen

- Gep I D'Dir stét op, da muss én heibanne sin! Kén hei?
 (déi 2 Maskéiert kommen op déi âner hirgefall, mais si gin gefosselt an lenks a riets bei de Schâf gelucht.)
 Mask II Passt op et knuppt gleich.
 Gep II Wât knuppt hei. Mâch dass du net geschwönn knupps.
 Gep I Sou déi Affär wir erledegt. Hei schenkt awer wirlech kén ze sin.
 (si setzen sech gemütlich nidder währenddem brennt d'Zündschnouer weiter.)
 Gep II Hätte mer déi Kösch nömme gleich mateweggeholl. Ech hu mer geduecht dat et déi falsch Adress wir. A propos, wou stét so?
 Gep I (kuckt ronderôm) ech kucken schon déi ganz Zeit (geseit d'Schachtel) (e leckt drun) Hm prima Kakao, probéier emol (si locken allen zwô)
 Gep II Wât fir eng Schnouer hängt dann do. Se richt ugebrannt.
 Gep I Déi Hausfrahei huet net vill Uerdnung. Hiert Oweissen wârd ubrennen. Ja wann se net geschwön kommen, da gi mir (währenddem réieren déi 2 âner sech ängschtlich)
 Gep II Roueg am Eck. Wât wârd den Här Meier staunen wann en erenkennt. Hien kann selwer d'Police bestellen. Mir hu keng Zeit.
 Gep I Dât richt awer wirlech verdächtég. Komm mir gin emol an d'Kichen kucken.

10. Szen

Si gin aus a kommen gleich eröm mat der Mme Meier, déi schwäch gefall wâr si setzen se op e Stull

Gep II: Ass dât nach dran. Wât wâr nommen hei lass? Hallo Mme Meier, erwecht w.e.g.

Mme : Ech sin dout, lôsst mech goen.

Gep I : Si ass dout.

Gep II: Jo da lôsse mer se alt goen (am Schaaf Koméidi)

Här: Hé, opmâchen!!!

Gep I: Do schengt én dran ze sin(mecht dâ Schâf op an de Meier an d'Police kommen eraus)

Pol.: Am Numm vum Gesetz. Endlech frei. Wou sin déi Banditen?

Gep II: Hei leien se Här Kommissär.

Här: Befreit mech emol, mâcht dén Dekel hei op.

Gep I: Dât wârte mer gleich hun. (sie schrauwen lass)

Mme: (erwecht) Liicht, Liicht. Et get hell... Wou sin och?

Här: (léft op se dur) Ma hei bas de Margréit.

Mme: Sin ech hei?

Här: Jo, hei.

Mme: Dann ass et gudd, wann ech hei sin.

Mme: Elo denken ech drun, wou ass ons gudd Tata?

Här: Déi ass bestömmt längst gekillt.

Mme (riff a kreisch) Tatta, wou bass de?

11. Szen

Tatta: (kennt eran) Hei sin ech.

Här: Wéi du bass och nach do?

Tatta: Ah jo, ech hu mech befreit

Här: O schued, hmm... o wéi fein... kuck ech schenken der och eng ganz Schachtel Kakao (iwerdems huet de Polizist d'Sdnouer entdeckt)

Pol.: Alles an Deckung. Elo knuppt et!
(et rabbelt e Wecker an der Köscht)

Wéi schued, et huet net geknuppt, et huet nömme gerabbelt!!!